

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมในประเทศ ในส่วนภูมิภาค และสังคมโลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนในสังคม ส่งผลให้มีการชุมนุมเรียกร้องสิทธิหรือผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ซึ่งการชุมนุมเรียกร้องโดยสงบถือว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญที่ประชาชนทุกคนสามารถกระทำได้ โดยการชุมนุมนั้นจะต้องไม่เป็นการละเมิดต่อกฎหมายหรือสิทธิอันชอบธรรมของผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน การแก้ไขปัญหาเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่ต้องเข้าไปเจรจาเพื่อรับทราบในกรณีที่มีการชุมนุมเรียกร้องนั้นเกินกว่าขอบเขตเสรีภาพที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และละเมิดต่อกฎหมายหรือได้เปลี่ยนไปเป็นการก่อความวุ่นวาย ตามปกติแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจภูธร สถานีตำรวจนครบาล ท้องที่เกิดเหตุมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและแก้ไขปัญหามา แต่ในบางครั้งเหตุการณ์ได้รุนแรงขึ้นกลายเป็นการก่อการจลาจล ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนชุดปฏิบัติการพิเศษที่มีขีดความสามารถในด้านต่างๆ เข้าสนับสนุนการปฏิบัติและแก้ไขสถานการณ์ก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นได้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องมีการระดมในการแก้ไขปัญหาความเคลื่อนไหวของฝูงชนซึ่งมีต่อเนื่องมาโดยตลอด ลักษณะของความเคลื่อนไหวดังกล่าวมีความแตกต่างจากความเคลื่อนไหวของฝูงชนในอดีตหลาย ๆ ประการ เช่น เป็นการเคลื่อนไหวของฝูงชนที่มีลักษณะของความต่อเนื่องใช้เวลานาน มีการจัดตั้งอย่างเป็นระบบ การกำหนดทิศทางและความเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างมีเอกภาพมากกว่าความเคลื่อนไหวของฝูงชนที่ผ่านมาในอดีต ซึ่งรัฐบาลได้แก้ปัญหามาความเคลื่อนไหวของฝูงชนในปี พ.ศ.2551 ด้วยการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงถึง 2 ครั้ง และภายในปีเดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลถึง 2 ครั้ง เช่นกัน ความเคลื่อนไหวของฝูงชนที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2551 ได้ก่อให้เกิดสภาพของความแตกแยกทางความคิดของสังคมไทยอย่างชัดเจน ในปัจจุบันและอนาคตยังไม่มีทีท่าว่าความเคลื่อนไหวของฝูงชนในลักษณะที่ผ่านมาจะยุติลง ในทางกลับกันความเคลื่อนไหวดังกล่าวอาจจะยังได้รับการขยายผลยิ่งขึ้น ซึ่งหมายถึงความยุ่งยาก ซับซ้อนในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ประสบกับปัญหามากจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกลไกของรัฐ มีหน้าที่โดยตรงในการเข้าแก้ไขสถานการณ์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และดำเนินการให้ความเคลื่อนไหวของฝูงชนอยู่ในกรอบของกฎหมาย ต้องทำหน้าที่อย่างหนักในการแก้ไขปัญหาคือความเคลื่อนไหวของฝูงชน กำลังตำรวจที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมฝูงชนมิใช่เพียงพอ ต้องระดมกำลังตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่รวมทั้งกำลังตำรวจจากหน่วยอื่นๆ เข้ามาสนธิกำลังเพื่อปฏิบัติการจึงต้องมีการจัดองค์กรเพื่อการบริหารจัดการกำลังขนาดใหญ่ พร้อม ๆ กับการจัดองค์กรเพื่อบริหารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนในหลายๆ ประการ ทำให้ตลอดระยะเวลาของปี พ.ศ.2551 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับบทเรียนจากการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนมากมาย บทเรียนที่ได้รับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ลิขิต สุทธะพินทุ, 2552 : 1)

กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนหรือที่คนส่วนใหญ่รู้จักในนาม “พลร่มค่ายนเรศวร” ได้รับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่ยกฐานะจากกองกำกับการสนับสนุนทางอากาศตำรวจตระเวนชายแดน โดยพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2548 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ขึ้นการบังคับบัญชาต่อกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ที่ตั้งอยู่ในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นที่ดินทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ โดยมีหน้าที่เป็นหน่วยกำลังหลักในการสนับสนุนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (บช.ตชด.) กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) และภูธรภาค 1 - 9 ในภารกิจสำคัญมีพื้นที่ปฏิบัติการครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศรวมทั้งภารกิจในการสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เช่น สถานการณ์การก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือพื้นที่อื่น ๆ ภารกิจการถวายความปลอดภัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ทุกพระองค์ที่เสด็จแปรพระราชฐานหรือเสด็จฯ ปฏิบัติพระราชกรณียกิจและทรงงานตามโครงการพระราชดำริ หรือเสด็จเยี่ยมราษฎร เพื่อมอบหมายหน้าที่ ให้ครอบคลุมภารกิจตามลักษณะงานของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (บก.สอ.บช.ตชด.) โดยเฉพาะสถานการณ์การก่อความไม่สงบซึ่งต้องใช้กำลังพลกองร้อยควบคุมฝูงชน ไปปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งปัจจุบันกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีกำลังพลจำนวน 1,318 คน เป็นข้าราชการตำรวจชายจำนวน 1,139 นาย และข้าราชการตำรวจหญิงจำนวน 179 คน โดยแบ่งชั้นสัญญาบัตรจำนวน 156 คน และชั้นประทวนจำนวน 1,162 คน รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นกองร้อยควบคุมฝูงชนชายจำนวน 155 คน และกองร้อยควบคุมฝูงชนหญิงจำนวน 155 คน

ดังนั้น กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หรือ ตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร จึงจำเป็นต้องยิ่งที่จะต้องศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ มีส่วนผลักดันในการเพิ่มขีดความสามารถของสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ไม่ใช่เพียงเพื่อสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเผชิญเหตุเท่านั้น หากแต่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ฝูงชนสร้างขึ้น ถ้าตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน มีทักษะ ความรู้ มีความพร้อมและมีบทบาทที่สำคัญในการควบคุมฝูงชนอยู่เสมอแล้ว จะส่งผลให้การปฏิบัติงานของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี ในสังกัดกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมฝูงชนของข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี มีประสิทธิภาพและยังได้รับความไว้วางใจจากประชาชน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บังคับบัญชา ตระหนักถึงความเป็นจริงในด้านต่างๆ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ข้าราชการตำรวจของตน อันจะได้หาแนวทางในการช่วยให้ข้าราชการตำรวจมีขวัญและกำลังใจในการทำหน้าที่ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจ โดยเฉพาะตำรวจพลร่มที่มีหน้าที่ในการควบคุมฝูงชนซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่องานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนกับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสว่าง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. สถานภาพส่วนบุคคลของตำรวจพลร่ม ที่ต่างกัน มีผลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุม ฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสว่าง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสว่าง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ซึ่งผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน ของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร โดยศึกษาแนวความคิดของ เดวิด แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland อ้างถึงใน อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, 2547 : 61) ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) เจตคติ (Attitude) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic of Attributes) เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสว่าง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวรที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชน ประกอบด้วย อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ตามแนวความคิดของ เฮอส์เบิร์ก (Herzberg อ้างถึงใน ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา, 2542 : 110-112) ประกอบด้วย ด้านการ

ได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครอง บังคับบัญชา และด้านความรับผิดชอบ

ตัวแปรตาม ได้แก่

สมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนตามแนวความคิดของ เดวิด แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland อ้างถึงใน อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, 2547 : 61) ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) เจตคติ (Attitude) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic of Attributes)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กำลังพลกองร้อยควบคุมฝูงชน จำนวน 2 กองร้อย โดยแบ่งเป็น กองร้อยควบคุมฝูงชนชาย 1 กองร้อย จำนวน 154 นาย และกองร้อยควบคุมฝูงชนหญิง 1 กองร้อย จำนวน 154 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 308 คน นอกจากนี้ยังมีผู้บังคับบัญชา จำนวนทั้งสิ้น 9 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 317 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. กลุ่มผู้บังคับบัญชา ได้แก่

ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ประกอบด้วย ผู้บังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน รองผู้บังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จำนวนทั้งสิ้น 4 คน

ผู้บังคับบัญชาระดับกลาง ประกอบด้วย ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ผู้บังคับกองร้อยควบคุมฝูงชน จำนวนทั้งสิ้น 5 คน

2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ประกอบด้วย รองผู้บังคับกองร้อยควบคุมฝูงชน ผู้บังคับหมวด กองร้อยควบคุมฝูงชน ผู้บังคับหมู่ กองร้อยควบคุมฝูงชน และผู้ปฏิบัติกองร้อยควบคุมฝูงชน จำนวนทั้งสิ้น 308 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. กลุ่มผู้บังคับบัญชา ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 47) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 175 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการ ตำรวจตระเวนชายแดน (ตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร) ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2553 ถึงเดือน พฤษภาคม 2554

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีนิยามที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ดังต่อไปนี้

ตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร หมายถึง ข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

การควบคุม หมายถึง การควบคุมและป้องกันการก่อเหตุความไม่สงบเนื่องจากกลุ่มคนหรือกลุ่มประชาชนที่มารวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ของเจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชน

ฝูงชน หมายถึง กลุ่มผู้ชุมนุมเรียกร้องสิทธิหรือผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งการชุมนุมเรียกร้องนั้นเกินกว่าขอบเขตเสรีภาพที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และละเมิดต่อกฎหมายหรือได้เปลี่ยนไปเป็นการก่อความวุ่นวาย

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะโดยรวมของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ที่ปรากฏออกมาในรูปแบบพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง จนนำมาสู่การกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สูงกว่าเกณฑ์ปกติด้วยความตั้งใจโดยสามารถวัดและสังเกตได้

ความรู้ หมายถึง ความรู้เฉพาะในเรื่องการควบคุมฝูงชนเป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมฝูงชน เป็นต้น

ทักษะ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะด้านการควบคุมฝูงชน เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว

เจตคติ หมายถึง สิ่งต่างๆที่บุคคลมักเฝ้าคิดคำนึงถึงตลอดเวลาหรือมักต้องการตลอดเวลา ซึ่งนำไปสู่การกระทำของบุคคล เจตคติจะเป็นตัวขับเคลื่อน และคัดสรรพฤติกรรมให้ไปยังการกระทำหรือเป้าหมายเฉพาะบางเรื่อง ขณะเดียวกันก็ขับเคลื่อน และคัดสรรพฤติกรรมให้แตกต่างจากเป้าหมายหรือพฤติกรรมอื่นๆ ในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน

คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่อยู่ติดกับบุคคลนั้น เช่น คนที่นำเชือกถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำเมื่อมีการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน เป็นต้น

การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชน

ความสำเร็จของงาน หมายถึง ความสำเร็จของงานในการปฏิบัติการควบคุมฝูงชน เมื่อมีเหตุฉุกเฉินที่ต้องทำ เช่น การตรวจค้นจับกุมผู้ชุมนุมที่ทำผิดกฎหมาย และการสลายการชุมนุม เป็นต้น

นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง นโยบายและการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน

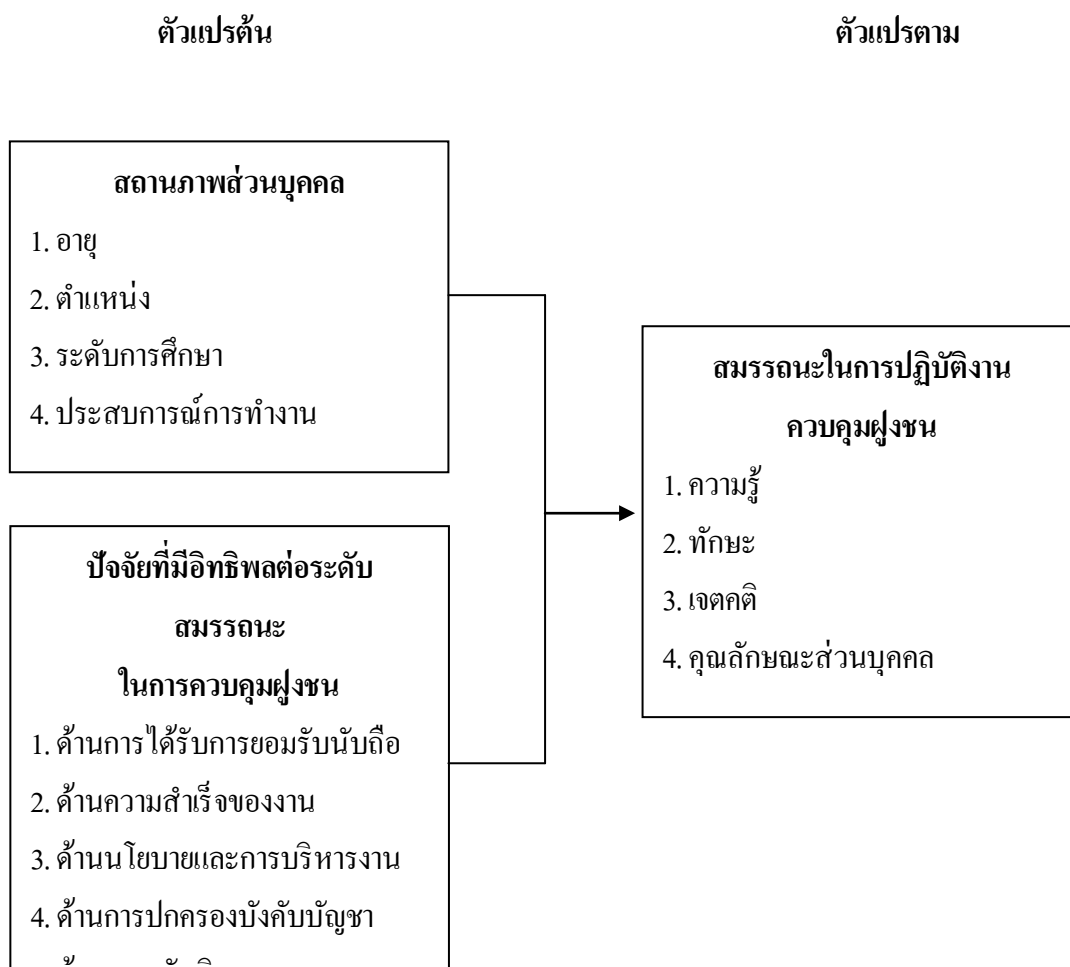
การปกครองบังคับบัญชา หมายถึง กลยุทธ์ในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาดำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความรับผิดชอบของข้าราชการตำรวจพลร่มที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชน ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับคำสั่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำปัจจัยสถานการณ์ส่วนบุคคลของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชน ประกอบด้วย อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และได้บูรณาการนำทฤษฎีองค์ประกอบคู่หรือทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอริเบอร์กเป็นตัวแปรต้นของกรอบแนวคิดในการวิจัย (Herzberg อ้างถึงใน ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา, 2542 : 110-112) คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ประกอบด้วย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านความรับผิดชอบ และศึกษาระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร โดยศึกษาแนวความคิดของ เดวิด แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland อ้างถึงใน อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, 2547 : 61) ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) เจตคติ (Attitude) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic of Attributes) มากำหนดเป็นตัวแปรตาม เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร สังกัด กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร สังกัด กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
3. นำผลที่ได้จากงานวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนานโยบายและแนวทางปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ